

768**DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 17 listopada 2000 r.

utrzymująca w mocy decyzję z dnia 3 sierpnia 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antidumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071), po rozpatrzeniu wniosku złożonego na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przez firmę KHIMVOLOKNO Mogilev Production Association,

z siedzibą w Mogilewie, Republika Białoruś, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antidumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących

z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych (Monitor Polski Nr 25, poz. 524)

postanawia się

utrzymać w mocy wymienioną decyzję Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

Uzasadnienie

Firma KHIMVOLOKNO złożyła w dniu 8 września 2000 r. wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wszczętej na wniosek spółki ELANA S.A. z Torunia w związku z domniemanym przywozem na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych. W tym samym piśmie wnioskodawca wnosił o ponowne rozpatrzenie wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego wobec przywozu na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych pochodzących z Republiki Białoruś. Ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1028) oraz Kodeks postępowania administracyjnego nie przewidują trybu postępowania zmierzającego do ponownego rozpatrzenia wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego. W związku z powyższym Minister Gospodarki traktuje wniesiony wniosek jako wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania KHIMVOLOKNO podała w wątpliwość przestrzeganie przez Ministra Gospodarki trybu postępowania przewidzianego w ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (Porozumienie WTO). Prawa wynikające z Porozumienia WTO w sprawie stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 przysługują wyłącznie krajom będącym członkami Światowej Organizacji Handlu. Również art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych ma zastosowanie tylko do krajów członkowskich WTO, ponieważ wymogi tego porozumienia są wiążące jedynie dla tych krajów. Republika Białoruś nie jest członkiem tej organizacji, w związku z czym zarzut KHIMVOLOKNO dotyczące niestosowania procedur antydumpingowych obowiązujących w WTO uznano za bezzasadne.

Wnioskodawca odrzucił jako bezzasadne traktowanie Republiki Białoruś jako kraju o gospodarce nierynkowej. W toku postępowania jednak zebrano materiał dowodowy, na podstawie którego uznano Republikę Białoruś za kraj o gospodarce nierynkowej, analizując następujące czynniki:

- swobodę tworzenia cen, kosztów i nakładów,
- reakcję kosztów i cen na sygnały rynkowe czy też na sugestie rządowe,
- zgodność systemu księgowości z międzynarodowymi standardami dotyczącymi rachunkowości,
- wpływ rynku finansowego na kurs wymiany walut,

- swobodę w przyjmowaniu i zwalnianiu pracowników oraz ustalaniu pensji,
- swobodę w ustalaniu cen eksportowych.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podniesiono kwestię niedotrzymania terminu zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych postępowanie powinno być zakończone przed upływem 12 miesięcy, a w „wyjątkowych sytuacjach” nie później niż w terminie 18 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Z uwagi na trudności w uzyskaniu zgody na współpracę kraju trzeciego o gospodarce rynkowej oraz po uzyskaniu takiej zgody, ze względu na wydłużony czas oczekiwania na niezbędne informacje z tego kraju, postępowanie zakończono po upływie 14 miesięcy, co jest zgodne z dyspozycją art. 32 ust. 1 ww. ustawy, zważywszy na wyjątkowy tryb ustalania wartości normalnej.

Wnioskodawca podniósł również zarzut niereprezentatywności ELANY S.A. jako wnioskodawcy w przedmiotowym postępowaniu. Badając reprezentatywność przemysłu krajowego, zasięmano opinii branżowych oraz konsultowano się w tej sprawie z Polską Izbą Przemysłu Tekstylnego. Ustalono, że jedynym producentem syntetycznych włókien ciętych z poliestrów w Polsce jest ELANA S.A., prowadząca wszystkie wstępne procesy technologiczne, począwszy od polimeryzacji. Zgodnie z art. 20 ust. 2 ww. ustawy wniosek uważa się za złożony w imieniu i na rzecz przemysłu krajowego, jeżeli popierają go producenci krajowi posiadający ponad 50% produkcji towaru podobnego tej części przemysłu, która wyraża poparcie lub sprzeciw w stosunku do wniosku. Dowody zebrane w sprawie nie pozostawiają żadnych wątpliwości, iż ELANA S.A. spełnia powyższe wymogi.

Wnioskodawca stwierdził, że przyjęta metoda wyliczenia wartości normalnej w toku postępowania nie była metodą uzasadnioną. Przyjęcie sugerowanej przez KHIMVOLOKNO wartości normalnej skalkulowanej na podstawie cen w eksporcie z krajów o gospodarce rynkowej do Polski skutkowałoby wyliczeniem większego marginesu dumpingu, a w konsekwencji nałożeniem znacznie większego cła antydumpingowego niż w przypadku przyjęcia wartości normalnej na podstawie średniej ważonej ceny włókien ciętych w imporcie do Unii Europejskiej z krajów o gospodarce rynkowej.

W odwołaniu wnioskodawca zakwestionował rozszerzenie okresu objętego danymi poza okres badany, tj. 9 miesięcy 1998 r. Ze względu na fakt, że w czwartym kwartale 1998 r. ceny surowców do produkcji włókien syntetycznych i kabla oraz ceny tych towarów na rynkach światowych, w tym na rynku Unii Europejskiej, mały, można przyjąć, że wartość normalna obliczona z uwzględnieniem tego kwartału jest niższa, niż gdyby była obliczona na podstawie danych z okresu badanego, czyli na podstawie 9 miesięcy. Różnice między danymi za rok 1998 i trzy kwartały roku 1998 są minimalne. Dane są porównywalne, uwzględniając wahania kursowe. Tak więc wykorzystanie danych za 12 miesięcy było korzystne dla KHIMVOLOKNO.

Odnosząc do zarzutu KHIMVOLOKNO dotyczącego pozbawienia go możliwości ustosunkowania się do przeprowadzonych przez eksperta Instytutu Koniunktury i Cen Handlu Zagranicznego dowodów w zakresie

ustalenia wartości normalnej, stwierdzono, iż możliwość taka istniała zarówno w trakcie trwania postępowania, jak i na konsultacjach przeprowadzonych w dniu 15 czerwca 2000 r., podczas których strony mogły zapoznać się z wynikami badań oraz projektem decyzji Ministra Gospodarki w sprawie nałożenia cła antydumpingowego. Udostępnienie jednak jawnego streszczenia informacji poufnych, złożonego przez wnioskodawcę wraz z kompletnym wnioskiem o wszczęcie postępowania, mogło nastąpić na wyraźne sprecyzowane pisemne wystąpienie strony. Strony z pismem takim nie wystąpiły.

KHIMVOLOKNO we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy porusza również problem niezbadania przez Ministra Gospodarki wszystkich czynników pozwalających ustalić szkodę oraz związek przyczynowy pomiędzy importem towaru objętego postępowaniem a szkodą wyrządzoną przemysłowi krajowemu. Wbrew temu, co twierdzi wnioskodawca, w toku prowadzonego postępowania badano wpływ przywozu syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z Białorusi po cenach dumpingowych na przemysł krajowy oraz badano wszystkie czynniki mające niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu krajowego. Stwierdzono, iż przywóz włókien ciętych po cenach dumpingowych, oddziałując na poziom cen poprzez podcięcie cenowe, utrzymywał ceny wnioskodawcy na niskim poziomie, co rzutowało na ogólne wyniki finansowe, które świadczą o spełnieniu kryterium istotnej szkody z naddatkiem.

W odwołaniu podniesiono zarzut nieuwzględnienia zasady niższego cła. Jednakże Minister Gospodarki w ramach przeprowadzonego postępowania wyliczył margines dumpingu, marżę dumpingu, jak również

marżę szkody. Z uwagi na fakt, że wyliczona marża szkody była większa od marży dumpingu, zgodnie z obowiązującą praktyką (tzw. zasada niższego cła) wysokość cła antydumpingowego przyjęto w wysokości marży dumpingu.

Wnioskodawca skarżył się w swoim wniosku z powodu nieprzesłania kwestionariusza postępowania antydumpingowego wszystkim stronom zainteresowanym. Po wszczęciu postępowania antydumpingowego stronom przesłano kwestionariusz zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych oraz rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 14 stycznia 1998 r. w sprawie wzoru kwestionariusza postępowania antydumpingowego przeznaczonego dla producentów lub eksporterów (Dz. U. Nr 17, poz. 84). Pozostałe strony zainteresowane mogły zgłaszać opinie i uwagi zgodnie z art. 24 ust. 1 ww. ustawy i zapisami w postanowieniu Ministra Gospodarki o wszczęciu postępowania.

W związku z powyższym Minister Gospodarki postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm.) skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia decyzji. Skargę wnosi się bezpośrednio do Sądu.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*